

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 07.10.1960, sp. zn. 7 Tz 130/60, ECLI:CZ:NS:1960:7.TZ.130.1960.1

Číslo: 19/1961

Právní věta: Ustanovenie § 6 ods. 3 zák. 71/1958 Zb. je čo do výšky náhrady škody takým ustanovením, ktoré je bezpodmienečne záväzné. Podľa § 12 zák. č. 71/1958 Zb. určuje vedenie podniku po prejednaní so závodným výborom ROH a zamestnancom výšku škody a je povinné ju oznámiť zamestnancovi najneskoršie do jedného mesiaca odo dňa zistenia škody a osoby, ktorá škodu spôsobila. Bez vykonania práve opísaného postupu pre určenie výšky škody, nemôže súd vo veci náhrady škody rozhodovať.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 07.10.1960

Spisová značka: 7 Tz 130/60

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava

Předpisy: 142/1950 Sb. § 57 86/1950 Sb. § 246 64/1956 Sb. § 7

§ 12

§ 244

§ 270 71/1958 Sb. § 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 19/1961 sb. rozh.

Ustanovenie § 6 ods. 3 zák. 71/1958 Zb. je čo do výšky náhrady škody takým ustanovením, ktoré je bezpodmienečne záväzné.

Podľa § 12 zák. č. 71/1958 Zb. určuje vedenie podniku po prejednaní so závodným výborom ROH a zamestnancom výšku škody a je povinné ju oznámiť zamestnancovi najneskoršie do jedného mesiaca odo dňa zistenia škody a osoby, ktorá škodu spôsobila. Bez vykonania práve opísaného postupu pre určenie výšky škody, nemôže súd vo veci náhrady škody rozhodovať.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo 7. októbra 1960 - 7 Tz 130/60)

Ludový súd v Košiciach uznal obžalovaného vinným trestným činom poškodzovania majetku v

socialistickom vlastníctve podľa § 246 ods. 1 tr. zák. a uložil mu zato podmienený trest 6 mesiacov odňatia slobody a súčasne ho zaviazal nahradiť poškodenému podniku škodu v sume 7750,10 Kčs. Po vyhlásení uvedeného rozsudku ľudového súdu obžalovaný zahlásil odvolanie, ktoré ale ihneď nato vzal späť. Napriek tomu ale neskôršie podal odvolanie preto, že nesprávne bol zaviazaný na náhradu uvedenej škody.

Krajský súd v Košiciach podľa § 270 ods. 1 tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol, ako odvolanie podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Najvyšší súd ku sťažnosti pre porušenie zákona podanej generálnym prokurátorom rozsudok ľudového súdu vo výroku o povinnosti nahradiť škodu zrušil. Súčasne zrušil aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach.

Z odôvodnenia:

Sťažnosťou pre porušenie zákona napadá generálny prokurátor uvedený rozsudok ľudového súdu preto, že hoci išlo o trestný čin spáchaný z nedbanlivosti pričom došlo k poškodeniu národného podniku jeho zamestnancom, ľudový súd priznal náhradu celej spôsobenej škody, hoci je to v rozpore s ustanovením § 6 ods. 3 zák. č. 71/1958 Zb.

Podľa zistenia ľudového súdu dopustil sa obžalovaný trestného činu, ktorým bol uznaný vinným tak, že 1. decembra 1959 na magnezitovej bani v Košiciach tak neopatrne viedol nákladné motorové vozidlo, že sa s ním prevrátil do priekopy, čím spôsobil poškodenie tohoto vozidla a oprava si vyžiadala nákladu 7750,10 Kčs.

Ľudový súd svoj výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu odôvodnil tým, že poškodená strana pred otvorením hlavného pojednávania požiadala, aby obžalovaný bol na náhradu škody odsúdený. Pritom ľudový súd sa s ostatnými podmienkami náhrady škody nezaoberal v dôsledku čoho výrok o náhrade škody vo výške 7750,10 Kčs je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 3 zák. č. 71/1958 Zb. Podľa ustanovenia uvedeného zákona, ak spôsobil zamestnanec podniku pri výkone zamestnania škodu z nedbanlivosti, je povinný nahradiť podniku skutočnú škodu, ktorá ale nesmie presahovať u jednotlivého zamestnanca sumu rovnajúcu sa trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku.

Podľa uvedeného zistenia ľudového súdu obžalovaný spôsobil škodu poškodením auta pri výkone svojho zamestnania z nedbanlivosti a preto pri postupe o náhrade škody malo byť zachované ustanovenie zákona č. 71/1958 Zb. Z obsahu spisu mohol ľudový súd zistiť, že hrubý mesačný príjem obžalovaného robí 1428 Kčs a že vzhľadom na ustanovenie § 6 ods. 3 cit. zákona nemohol súd vysloviť u obžalovaného povinnosť nahradiť škodu vo vyššej sume, než robí trojnásobok jeho priemerného mesačného zárobku.

Ustanovenie § 6 ods. 3 zák. č. 71/1958 Zb. je čo do výšky náhrady škody takým ustanovením, ktoré je bezpodmienečne záväzné.

Odhladnuc ale od tohto porušenia zákona došlo k porušeniu tohto aj v ustanovení § 12 ods. 1 cit. zák. Podľa tohoto ustanovenia nariaďuje zákon pre určenie výšky škody spôsobenej zamestnancom z nedbalosti osobitný postup pričom výšku náhrady škody určuje vedenie podniku po prejednaní so závodným výborom ROH a zamestnancom a je povinné ju oznámiť zamestnancovi najneskoršie do jedného mesiaca odo dňa zistenia škody a osoby, ktorá škodu spôsobila. Bez vykonania práve opísaného postupu pre určenie výšky škody, nemôže súd vo veci náhrady škody rozhodovať. Nemohol preto ani v súdnej veci ľudový súd rozhodovať o nároku poškodenej strany na náhradu škody pretým než zistil, či prebehlo v závide konanie podľa § 12 ods. 1 cit. zák. Pred určením škody podľa tohto

postupu vedením závodu nejde o nárok pred súdom uplatniteľný a preto nemôže o takom nároku rozhodovať ani trestný súd v adhéznom konaní podľa § 244 tr. por. aj keď poškodená strana svoj nárok včas uplatní.

Bolo preto treba na sťažnosť pre porušenie zákona napadnutý nezákonný výrok rozsudku ľudového súdu zrušiť. Keďže z výsledkov vykonaného dokazovania nedá sa zistiť, či v súdenom prípade došlo k postupu podľa § 12 ods. 1 zák. č. 71/1958 Zb., nerozhodol Najvyšší súd ani o nároku poškodenej strany na náhradu uplatnenej škody, ani poškodenú stranu neodkázal na konanie v občianskoprávných veciach lebo takému konaniu by v prípade pominutia uvedeného postupu podľa § 12 ods. 1 cit. zák. bránilo ustanovenie § 57 ods. 1 písm. b) o. s. p. a preto nejde o nárok, ktorý by bolo možno uplatňovať pred súdom v konaní vo veciach občianskoprávných ako to vyžaduje § 7 ods. 10 tr. por.